611/01

Den 22. januar 2001 blev i sag nr. 53.421:

xxxxxxxxxxxxxx xxxxxx xxxxx
xxxxxxxxxxx xx xxxxx
xxxx xxxxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har familieforsikring i If Skadeforsikring, klager ved sin advokat over størrelsen af den af selskabet udbetalte erstatning i forbindelse med et anmeldt indbrudstyveri.

Af klagen til nævnet fremgår bl.a.: "Vi havde købt et hus i R., som vi kunne flytte ind i lørdag den 14. nov. 1998. ... Søndag den 15. nov. 1998 over middag, tog vi tilbage til Havnegade for at flytte de sidste af vores effekter. ... Politiet konstaterede at der havde været indbrud, og udspurgte os om de manglende effekter. Vi var på dette tidspunkt temmelig rystede, og nævnte de ting, der tydeligvis var blevet fjernet; Fjernsyn, video, forstærker, tuner, Cd-afspiller, højttalere og en Sony Playstation. Alle disse ting vi havde ladet blive pga. regnvejret dagen før. Herudover kunne vi med sikkerhed sige, at der manglede fyldte flyttekasser med bl.a. Cd-plader. Vi opgav antallet af Cd-plader til ca. 200, da vi på det tidspunkt ikke havde fuldt overblik over, hvor meget vi havde nået at flytte til vores nye adresse. 200 Cd-plader er, hvad der ca. kan være i en flyttekasse, hvis denne også skal kunne transporteres. Vi mente at vi havde flyttet to flyttekasser med bl.a. Cd-plader om lørdagen. Politiet forklarede, at anmeldelsen kun var midlertidig, og at vi når vi var kommet på plads, skulle aflevere en efteranmeldelse på politigården. Vi anmeldte indbruddet til vores forsikringsselskab, Skandia. For [at] kunne efteranmelde indbruddet, var vi nødt til at pakke alle vores tiloversblevne flyttekasser ud, og gøre

notater undervejs. Hvad Cd-pladerne angår, var det en helt anden sag. For at finde ud af, hvor mange det drejede sig om, måtte vi lave en liste vi kunne skrive titler på, hver gang vi kom i tanke om nogle. Dette var ikke så ligetil, da både min samlever og jeg selv bragte hver vores effekter, herunder Cd-plader med fra vores tidligere forhold. De opgjorte effekter samt antallet af Cd-plader efteranmeldte vi herefter til Politiet. Herefter blev vi kontaktet af en taksator fra Skandia og aftalte et møde. Under dette møde diskuterede vi bl.a. erstatningspriser. Taksatoren gjorde det klart, at det at vi ikke havde nogle fotografier af Cd-pladerne, gjorde det svært for ham at tro, at vi havde haft så stort et antal. Han spurgte om vi havde kvitteringer på pladerne, og jeg forklarede ham, at mange af dem var blevet købt i forbindelse med andre indkøb i f.eks. Føtex, og at den slags boner ikke blev glemt, hvilket han på det tidspunkt havde forståelse for. Jeg forklarede ham også, at jeg allerede begyndte at købe Cd-plader da mediet kom frem i 1984, hvor jeg arbejdede i en pladeforretning. I løbet af 14 år kan man nemt risikere at ens pladesamling bliver uforholdsmæssig stor. ... Siden 1996, hvor jeg købte min første Sony Playstation, har jeg ført lister over de spil jeg har købt. Dette fordi mange i min omgangskreds ligeledes har Playstation. Vi låner derfor spil ud til hinanden. Listerne har jeg så brugt til, for det første at have overblik over spillene, dernæst for at kunne se, hvilke spil hvem havde lånt. Det samme gør sig gældende for listerne over Sega-spillene. Disse lister fik Skandia også først senere i forløbet, efter kontakt til min advokat. Efter at have sendt disse lister til Skandia, fik jeg en sen aften besøg af en herre, som præsenterede sig som konsulent for Skandia. Jeg fik ingen identifikationspapirer at se, så da han spurgte om han måtte se min computer, sagde jeg nej. Jeg var ikke blevet oplyst om, at forsikringsselskaberne bruger denne metode til at checke rigtigheden af deres kunders oplysninger og blev derfor noget paf. Efter samråd med min advokat, blev et nyt møde med denne 'konsulent' samt taksatoren aftalt. Da de mødte op, forklarede de mig, at de via nogle programmer i min computer kunne se, hvornår jeg havde oprettet de filer, hvori de omtalte lister befandt sig. Det kunne de to herrer imidlertid ikke. I hvertfald opdaterede computeren den aktuelle dato, hver gang de forsøgte. Alligevel nægtede man at erstatte de efteranmeldte Cd-plader."

Selskabet har i skrivelse af 31/7 2000 anført: "Sagen drejer sig om at vi ikke finder det sandsynliggjort, at forsikringstageren har en CD-samling på 535 plader. Ligeledes er antallet af spil til playstation og segaspil ikke tilstrækkeligt dokumenteret. **If Skadefor-**

sikrings påstand If Skadeforsikring fastholder sin afgørelse. **Sagsfremstilling** Den 18. 11.1998 anmelder forsikringstageren, at han ved indbrud den 15.11.1998 har fået stjålet diverse genstande samt ca. 200 CD'er og diverse spil. Sagen sendes pga. sit omfang til skadekonsulent, som den 29.12. besøger forsikringstageren, hvor han bla. beder om dokumentation for det stjålne. Vores skadekonsulent ved efter mange års erfaring, at det er nytteløst at bede om kvitteringer for CD'er. Hans faste spørgsmål i lignende sager er, om der findes kartoteker, fotos eller lister over CD'erne. Konsulenten har dog spurgt efter dokumentation herunder kvitteringer for nogle af de øvrige genstande. Forsikringstageren kunne dokumentere Denon-anlæg med kvitteringer og højtalere med foto. Men CD-erne og spillene kunne der ikke fremskaffes noget på. Herefter opgjorde konsulenten skaden og satte en skønsmæssig erstatning for CD'erne til 20.000 kr., Playstationspil til 4000 kr. og Segaspil til 1700 kr. Dette med henvisning til forsikringsvilkårene punkt 23.40. hvoraf følgende fremgår: For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen. Dette kan gøres ved, at man sammen med anmeldelsen indsender originale kvitteringer/regninger for købet, købekontrakt samt fyldestgørende beskrivelse eller fotos. I egen interesse bør forsikringstageren derfor gemme købsnotaer for alle nyere ting, og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overtagelseserklæring med angivelse af, hvad der købes, og hvad prisen er. Det hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting. Med hensyn til dokumentation for genanskaffelsespriserne kan man som regel få de handlende til at udstede en erklæring. Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn Forsikringstagerens advokat fremsender den 21.01.1999 lister over samtlige 535 CD'er og over spillene og beder os om at udbetale fuldt ud på baggrund heraf. Da vi ikke kan forstå, at forsikringstageren ikke tidligere har nævnt noget om disse lister, finder vi behov for at undersøge, hvornår listerne er lavet på computeren. Dette nægter forsikringstageren dog at give os adgang til i første omgang. Senere får vi dog muligheden og her konstateres det på forsikringstagerens computer, at listen er lavet eller opdateret den 25.11.98. Da denne dato er efter skadedatoen, og da forsikringstageren ikke tidligere eller ved konsulentens besøg og forespørgsel den 29.12 har nævnt noget om listerne, finder vi ikke, at antallet af CD'erne og spil er dokumenteret tilstrækkeligt med disse lister. Udover listerne har vi fået forelagt et foto. Dette dokumenterer heller ikke, at der har været tale om 535 stk. CD'er.

Da vi ikke kan se, hvad der er i den kasse, hvor katten sidder, så er det ikke dokumenteret. Endelig skal det oplyses, at gennemsnitsprisen for CD'er erfaringsmæssigt ligger på ca. 95 kr. utallige genleveringer kan dokumentere dette. Så vidt angår playstationspil kan alle genleveres for 7.200 kr. og spil til Saturn for 2.200 kr. ifølge A-CD I/S."

Nævnet udtaler:
Nævnet finder, at sagen ikke kan afgøres uden bevisførelse i form af forklaringer m.v. Sådan bevisførelse kan ikke foregå for nævnet, men må ske under en retssag, jf. § 4 i nævnets vedtægter. Nævnet må derfor afstå fra at viderebehandle sagen.

Herefter

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Poul Sørensen
formand